gent gran

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Respira

Lletra original

Asseguda al costat d´un llit estranyella es mirad´una capsa cansada de guardarfotografiesles mirades d´uns nens que riuen, ben aferratsa una dona amb la fesomia que de seguir li és familiar.Cap al tard quan baix van arribantles visitesella posa la ràdio forta i facom qui té amigues.El fill gran la trucaba, però ara ella no hi sent;la petita amb tanta canalla no té temps.Gent gran,procura no fer nosa,tirant amb poca cosa.Els reis els portaran per Nadalreuma i soledatcom cada any.Amoïnada perquè no troba enllocles sabatillespensa que necessita més petonsi menys pastilles.En veu alta recorda coses i parla amb ellque l´escolta des de la vall del riu vermell.Gent gran,procura no fer nosa,tirant amb poca cosa.Els reis els portaran per Nadalreuma i soledatcom cada any.

Lletra traduïda

... amb més petons i menys pastilles!.

Ostres... i què n'hem fet de la gent gran Déu meu?, No m'esperava aquesta cançó en mig d'un disc de rock català i m'ha agafat d'infraganti. Què pensen?, què fan?, què viuen els nostres avis?. Tenim els nostres avis aparcats?, i tu: t'estimes els teus avis?, sabem donar als qui més ho necessiten? Tots esperen més petons i menys pastilles encara que els toqui "apechugar" en la soletat o fer-se els forts per tal de no donar més feina. Imagina't per un moment que tens 80 anys i que ja no t'aguantes els pets. Posa't per una vegada en la pell arrugada d'un avi: què sents?

"Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del Cel.Feliços els compassius: Déu se'n compadirà...Feliços els avis... **i tu, què hi dius?**